

# TIẾNG CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI TRONG THỜI KỲ SAU RỐT NÀY



Chấn chấn là một đặc ân để được trở lại giữa dân sự Tây Ban Nha này lần nữa sáng hôm nay. Và tôi tự hỏi Jim có đang ghi âm bài này không. Ồ, anh ấy đang làm việc ghi âm. Tôi vẫn còn giữ băng ghi âm mà ban hát nhỏ Tây Ban Nha đã thực hiện khi tôi ở đây trước đây với Anh Garcia. Và tôi quên bài hát ngắn mà họ thường hát với tôi. Nhưng, ồ, tôi thật là thích bài ấy! Và những thiếu nhi đó giờ đây đã lớn và có gia đình hết rồi. Tôi thỉnh thoảng nghe nói về họ. Và sáng nay khi tôi bước vào và thấy bé Joseph, và bây giờ nó thật sự đã làm điều gì đó với tôi, và tôi thật vui mừng được thấy các bạn.

2 Và, bây giờ, tôi có được một từ tôi có thể nói bằng tiếng Tây Ban Nha. Các bạn có thích nghe nó không? “Halêlugia!” Tôi sẽ không bao giờ quên cái từ của...cố gắng để kiếm được một người đàn bà điếc nghe tôi một lần. Vậy thì, có lẽ tôi nói từ này sai hết cả, các bạn thấy đấy, nhưng tôi nhớ rõ nhất nó là “oye.” Đúng không? *Nghe* tôi này. Hãy *nghe*, “oye.” Và rồi đừng bao giờ quên, “Gloria a Dios!” Thật tuyệt vời! Ồ, tôi đã có cơ hội được đến thủ đô, Mexico City, nói với họ dưới đó. Tôi đã vui biết chừng nào! Và tôi thường...

3 Tôi đã ở Phần Lan sau khi đã ở đây. Và luôn nhắc tôi về việc nói tới một thiếu phụ Phần Lan. Họ đã đưa tôi đến những gì mà họ gọi là một “bethany.” Mỗi nước có ý tưởng riêng của nó. (Các, các bạn đang có tiếng dội lại, tôi đứng quá gần máy vi âm đó không? Các bạn có thể nghe được tất cả chứ? Chính là thế.) Người thiếu phụ này, bà ấy là một người mảnh dẻ dễ thương. Nhưng bà ấy giống tôi, bà ta thích nói nhiều. Và người thông dịch...bà ta đã nói thật nhanh, và—và người thông dịch không thể nói đủ nhanh với những gì bà ấy muốn nói. Và bà đã đứng và mặt bà trở nên đỏ, bà nói, “Tôi đã nuốt nó vào trong vì những anh chàng ở Ba-by-lôn.”

4 Nhưng, các bạn biết, tôi đã để ý rằng tất cả những—những con chim đều hát bằng tiếng Anh, những con chó sủa bằng tiếng Anh, những em bé khóc bằng tiếng Anh. Dù sao tôi tự hỏi có vấn đề gì với chúng ta. Nhưng mỗi người chúng ta nghĩ rằng ngôn ngữ của—của chúng ta, dĩ nhiên sẽ là ngôn ngữ Thiên hi niên. Nhưng chúng ta những người đã nhận lãnh Đức Thánh Linh, điều đó thì đúng, bởi vì chúng ta có một ngôn ngữ ở trên Trời.

5 Chúng ta có Anh Rowe ở đây với chúng ta sáng hôm nay, một nhà ngoại giao đến từ Washington. Tôi nghĩ là anh ấy đã phục vụ dưới năm hay sáu đời Tổng thống, bảy đời Tổng thống. Và quý vị biết là tôi cảm thấy thế nào đang đứng đây, trên bục giảng này, nói, với một người như thế đang ngồi đằng sau tôi. Nhưng lời làm chứng của anh ấy luôn luôn là một điều đáng chú ý đối với tôi, và đặc biệt khi anh ấy...Tôi tin anh ấy là tín đồ Lutheran, nếu tôi không nhầm, hoặc là Công giáo hay Lutheran, Lutheran. Và anh ấy đã nói anh ấy...điều gì đó về việc bò lê dưới một lều trại trong một buổi nhóm Ngũ Tuần, và anh đã đứng dậy...Cuối cùng anh đã làm theo cách của anh là đến với sự tin nhận, và, khi anh đến, Chúa đã giảng xuống trên anh và ban phước cho anh nhiều đến nỗi mà...Tôi nghĩ anh có thể nói chừng bảy ngôn ngữ khác nhau. Và nói anh đã cố nói một thứ tiếng, “nó đã không có tác dụng,” rồi thử một thứ tiếng khác, “nó đã không có tác dụng.” Và tôi cho là anh có thể nói tiếng Tây Ban Nha như tất cả các bạn. Vậy anh ấy—anh ấy đã thử tất cả các thứ tiếng đó, và chúng đã không có tác dụng. Và, đây, biết những gì, Đức Chúa Trời rất tốt lành, Ngài giảng xuống và ban cho anh ấy một ngôn ngữ mà anh không hề cố gắng trước đó, anh nói, “Nó đã tác dụng.” Đúng thế. Tôi nghĩ đó là cách nó sẽ xảy ra ở phía bên kia.

6 Nhiều kỷ niệm tôi giữ trong lòng về ngôi nhà thờ nhỏ bé trên, tôi nghĩ nó...ờ, tôi quên mất là nó ở đâu. Nó ở trên này đây một nơi nào đó gần Phố Tonto. Và tôi nhớ vậy. Tôi có thể nghĩ về từ “Phố Tonto,” nơi trước đây có nhà thờ Sứ đồ Tây Ban Nha.

7 Tôi đã nói với vị mục sư, “Đây sẽ là một nơi rất quan trọng để có một buổi nhóm phục hưng,” nhiều phòng, nhà thờ mới, giáo dân tốt. Vì vậy tôi nghĩ nó sẽ xảy ra một sự phục hưng ngày nào đó. Các bạn cầu nguyện cho điều ấy, đi vào và hưởng sự phục

hưng. Vậy thì, tôi hy vọng đó chỉ là sự nhắc lại về điều mà chúng tôi đã trải qua tại nhà thờ khác. Tôi nhớ đang đứng trong sân, đang dựa vào hàng rào, phở xá chấp chùng, về việc cố gắng để rời nơi đó thuộc về một đêm, đó chắc chắn đó là một sự rung cảm mà tôi không bao giờ quên. Và tôi đã có được một—một băng ghi âm của các quý bà, quý cô và các anh em là những người đã hát và làm băng ghi âm. Và họ đã cố gắng hát bài “Chỉ Tin Mà Thôi,” và họ đã không phát âm thật chính xác, các bạn biết. Họ nói, thay vì “only believe,” họ hát thành “yeonea believe,” đấy.

8 Và tôi nhớ lại Rebekah, con gái tôi, Sarah, và tuy nhiên chúng tôi nói, “Ba ơi, hát, nghe băng quen thuộc ấy của mấy...” Thay vì nói, “Tây Ban Nha,” chúng tôi đã không thể nói từ ngữ ấy, mà nói, “các cô gái Tây Bên Nhà, các cô bé tây bên nhà hát bài ‘Chỉ Tin Mà Thôi.’”

9 Ồ, tôi nhớ chúng tôi đã đi theo buổi nhóm. Sự phục hưng đã diễn ra lúc ấy, và chúng tôi đã đi theo buổi nhóm suốt chặng đường đến Bờ biển miền Tây. Và tôi...một việc nhỏ đã neo chặt trong lòng tôi khi chúng tôi rời California, Anh Moore và tôi, và Anh Brown, lên đường đến tòa nhà lập pháp. Và khi tôi đã đi qua tòa nhà đó đêm ấy, những đứa bé đang đứng tại đó hát rằng, “Ngài chăm sóc anh.” Các bạn đã nghe bài đó. “Suốt những ngày tươi sáng hoặc lúc mờ tối, Ngài chăm sóc anh.” Nhiều lần ở ngoại quốc, trên những chiến trận của sự xung đột thế gian, cố gắng để mang đến Sứ điệp của Đấng Christ, tôi sẽ nhớ các cô gái và những chàng trai ấy đang hát bài hát đó với tôi, “Ngài chăm sóc anh. Suốt những ngày tươi sáng hay lúc bóng tối, Ngài vẫn chăm sóc anh.” Vì vậy đó là một sự linh cảm lớn, một sự giúp sức.

10 Gặp mục sư tốt quý của các bạn, và rất vui thấy rằng hội thánh sống động và các bạn đã có tòa nhà lớn đẹp đẽ này tại đây, sắp đặt tất cả, nhiều chỗ đỗ xe. Thật đúng là một chỗ trong bàn tay của Đức Thánh Linh, giá như chúng ta có thể thấy được Ngài thấy nó và biết rằng chúng ta đang kêu cầu cho một sự phục hưng. Ngài, tôi tin Ngài sẽ ban cho một cuộc phục hưng.

11 Bây giờ, tối nay chúng ta có mặt tại nhà thờ của Anh Outlaw, giáo hội Danh Jêsus, trên phía bên kia. Và Anh Outlaw, tôi tin vào...cũng, là hội thánh Sứ đồ. Tôi nghĩ anh ấy chỉ gọi tên, nhà thờ của anh, Danh Jêsus. Tôi nghĩ anh ấy thuộc về sứ đồ bằng

niềm tin. Và vì vậy chúng ta ở đó tối nay. Và bây giờ chúng ta không đang nói với nhà thờ Tây Ban Nha, “bây giờ đi qua đó,” bởi vì anh em có nhiệm vụ mình. Và rồi sẽ có một buổi nhóm lớn của các Thương Gia Cơ-đốc, bắt đầu thứ Năm, sau khi những buổi nhóm được bế mạc tại các nhà thờ khác, vào thứ Năm. Và hội đồng này, họ sẽ có các diễn giả nổi tiếng, và cũng có Oral Roberts, và một số anh em Giám Lý mà vừa được cứu rỗi, và họ xác nhận anh ấy là một diễn giả đầy sức thuyết phục. Và tôi tin chắc các bạn sẽ vui hưởng những hội đồng này. Và các bạn thanh thiếu niên, họ cũng có một đại hội dành cho thanh thiếu niên, như anh em vừa thông báo. Tôi đang cho các con tôi đến đó để chúng có thể dựa vào dịp này. Và vì vậy bây giờ đi qua, chúng tôi sẽ vui mừng vì sự có mặt của các bạn. Xin Chúa ban phước hết thảy các bạn.

<sup>12</sup> Còn bây giờ tôi muốn lật ra trong Kinh Thánh và đọc một vài Lời phước hạnh của Ngài. Và sáng nay tôi đã chọn, chỉ trong thời gian ngắn, tôi không muốn giữ quý vị quá lâu, một vài phân đoạn, được tìm thấy trong Sa-mu-ên Nhất, phân đoạn khác tìm thấy trong Ê-sai. Và tôi muốn đọc từ Ê-sai trước. Và tôi...

<sup>13</sup> Các bạn có thể nghe rõ cả chữ, hết thảy khắp nơi? Ở giữa những mi-crô này, chúng có vẻ rất nhạy đối với tôi, tôi không biết tại sao. Các bạn ngoài đó nghe rõ hết, hãy đưa tay lên. Tốt, tốt.

<sup>14</sup> Bây giờ, tôi chỉ khàn tiếng một chút xíu, dĩ nhiên, đó là do việc nói nhiều. Và từ khi tôi ở đây với những anh em Tây Ban Nha này, cách đây chừng mười sáu năm, tôi đoán, có lẽ khoảng mười sáu hay mười bảy năm trước, phải, tôi đã giảng suốt từ đó. Vì vậy tôi đã mệt mỗi lúc đó, tôi đã nói, và tôi vẫn còn mệt, nhưng tôi vẫn cứ tiếp tục bởi ân điển của Đức Chúa Trời.

<sup>15</sup> Bây giờ chúng ta hãy lật ra Ê-sai 40, chương thứ 40 của Ê-sai; và chương 1, hoặc chương thứ 3 của Sa-mu-ên Nhất. Và trong lúc chúng ta đang giữ những chỗ đó cho việc đọc Lời, tôi muốn giờ này chúng ta cúi đầu giây lát để cầu nguyện.

<sup>16</sup> Kính lạy Cha trên Trời của chúng con, chúng con đầy lòng biết ơn ngày hôm nay về đặc ân này được đứng trong đền thánh đáng yêu này mà đã được dâng cho Đức Chúa Trời và cho công việc Ngài. Và như chúng con biết rằng các tôi tớ Ngài đã đứng

phía sau cái bục này ở đây hoặc bục giảng nhiều lần, và với một đời sống dâng hiến cho sự hầu việc Ngài.

17 Và rằng *điều này*, sáng nay, mang lại những kỷ niệm, những kỷ niệm về sự phục hưng mà đã thật sự bắt đầu, với Đức Thánh Linh đã giáng xuống trong hình thể của một Ánh Sáng lớn, giống như một Trụ Lửa, và Điều đó đã phán rằng Sứ điệp sẽ trải qua khắp trái đất. Và bây giờ ngày hôm nay đó là lịch sử. Sứ điệp đã bắt lửa qua những con người cao quý, sau khi nhìn thấy Nó, như Oral Roberts và Tommy Osborn, và Tommy Hicks cùng nhiều người khác. Và qua những nỗ lực mà chúng con đã cùng nhau gắng sức, chúng con thấy Sứ điệp đã châm những ngọn lửa phục hưng trong mọi quốc gia ở dưới Trời, thuộc về Sứ điệp ngũ tuần. Với điều này chúng con dâng lời tạ ơn và ngợi ca đến Ngài, Ôi Đức Chúa Trời Toàn Năng.

18 Và bây giờ ngày hôm nay chúng con cầu nguyện để Ngài sẽ tác động lòng chúng con, sẵn sàng cho sự Cát lên trọng đại mà chúng con tin, chẳng bao lâu sẽ xảy đến. Và nếu lòng chúng con không ở trong điều kiện ấy vì điều đó hoặc vì điều gì khác mà Ngài có dành sẵn cho chúng con, chúng con nguyện xin Ngài tha thứ cho sự thiếu sót của chúng con, và sẽ phán với chúng con hôm nay qua Lời Ngài. Xin ban ơn cho mục sư của hội thánh này, các chấp sự, các ủy viên của nó, và tất cả tín đồ, các thuộc viên. Ban ơn cho ban hát nhỏ này, và người đánh đàn piano, những người lo về âm nhạc. Cùng tất cả, ban phước cho những ai đi vào các cổng của nơi này. Xin cho họ đi ra được biến đổi từng hồi từng lúc, gần một chút với Ngài hơn khi họ đi vào. Xin nhậm lời, Cha ôi. Và xin cho được như vậy, ngay chính sáng nay, vì chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

19 Bây giờ lật ra với Sách Ê-sai, chương thứ 40, chúng ta đọc.

*Đức Chúa Trời... phán rằng, Hỡi yên ủi, hỡi yên ủi dân ta.*

*Hãy nói những lời cho thấu lòng Giê-ru-sa-lem, và khóc cho nó, rằng sự tranh chiến của nó đã trọn, rằng tội lỗi nó đã được tha: nó đã chịu gấp hai từ tay CHÚA vì... các tội lỗi nó.*

*Có tiếng của người kêu trong đồng vắng rằng, Hãy dọn đường cho CHÚA, hãy ban bằng đường cái trong đất hoang cho Đức Chúa Trời chúng ta.*

*Mọi nơi sừng thấp sẽ được cao lên, và núi và đồi sẽ bị hạ xuống; và các nơi gập ghềnh sẽ được làm cho bằng phẳng, và các nơi dốc hãm sẽ làm thành đồng nội:*

*Và sự vinh hiển của CHÚA sẽ tỏ ra, và mọi xác thịt đều sẽ xem thấy: vì miệng của CHÚA đã phán vậy.*

Bây giờ trong Sách Sa-mu-ên, Sa-mu-ên Nhất, chương thứ 3, tôi muốn đọc câu thứ 1, thứ 2, và câu thứ 19:

*Và Sa-mu-ên thơ ấu phục sự CHÚA trước mặt Hê-li. Và trong những ngày đó lời của CHÚA lấy làm hiếm hoi; sự hiện thấy chẳng có.*

*Và bấy giờ ứng nghiệm đúng lúc, khi Hê-li đương nằm tại chỗ mình quen nằm, và mắt người bắt đầu bị mờ, đến nỗi người chẳng thấy rõ;*

*...đền của Đức Chúa Trời chưa tắt trong đền thờ của CHÚA, nơi có cái hòm giao ước của Đức Chúa Trời, và Sa-mu-ên nằm xuống ngủ;*

*Bấy giờ CHÚA đã gọi...và người thưa rằng, Có tôi đây.*

Câu thứ 19:

*Và Sa-mu-ên trở nên khôn lớn, và CHÚA ở cùng người, và Ngài chẳng để một lời nào của người ra vô ích.*

<sup>20</sup> Ồ, đó là đoạn trích đủ để chúng ta có thể nói về ở đây trong một tháng, và chúng ta có thể rút ra nhiều bối cảnh từ chủ đề vinh hiển này. Nhưng sáng nay, và chúng ta chỉ có khoảng hai mươi phút để được ra về đúng giờ từ buổi nhóm của chúng ta... Tôi đoán các lớp trưởng Chúa Nhật kết thúc hoặc có lẽ nó tiếp sau đây, tôi không biết. Nhưng, tuy nhiên, tôi muốn dùng đề tài về, *Tiếng Của Đức Chúa Trời Trong Thời Kỳ Sau Rốt Này*.

<sup>21</sup> Thật là một thì giờ rất nổi bật. Chúng ta nhận thấy rằng nơi chúng ta đang nói từ trong lời Kinh Thánh, mà đã cho biết, “Không có khả tượng công khai nào trong thời Sa-mu-ên.” Do đó, “Nơi những sự hiện thấy chẳng có,” Kinh Thánh đã nói, “dân sự

hư mất.” Chúng ta phải có một khái tượng. Và những khái tượng đến với các nhà tiên tri, và đó là Lời của Chúa đã phán với họ.

22 Và chúng ta nhận thấy rằng Hê-li không là nhà tiên tri, Hê-li là một thầy tế lễ. Và ông đã già, và mắt ông bắt đầu mờ, và ông không thể nhìn thấy để đi đạo quanh, là một người rất nặng nề. Và ông đã bắt đầu bỏ dở công việc Chúa.

23 Và đó là điều gì đó giống như ngày hôm nay. Tôi nghĩ giáo hội, sự tổ chức và những giáo phái, họ đã ở trên công trường thuộc linh trong một thời gian dài, và họ đang bắt đầu xao lãng. Và công việc của Chúa đang bị bỏ dở, Lời của Lê thật, bởi vì giáo hội, tự thân nó, đã trở nên nhìn thấy mập mờ. Và chúng ta cần, ngày hôm nay, Tiếng của Đức Chúa Trời phán giữa chúng ta, mang chúng ta trở về.

24 Và, đấy, Hê-li đã nằm xuống, và thị...thị lực của ông đã mờ. Ông là thầy tế lễ. Và họ đã không có khái tượng từ nơi Chúa. Và nhu cầu đó thật lớn!

25 Và Đức Chúa Trời đã hứa đáp ứng nhu cầu của thời đại. Ngài luôn luôn làm thế. Và chúng ta cần Tiếng của Đức Chúa Trời hôm nay, để đáp ứng thì giờ có cần, để đáp ứng thì giờ mà chúng ta đang sống. Và sau khi Ngài đã hứa điều đó, chúng ta có thể yên trí rằng Ngài sẽ giữ lời hứa của Ngài. Đó là sự quả quyết mà người tin có trong Đấng Tạo Dựng của mình, rằng Ngài đã hứa đáp ứng nhu cầu.

26 Và, ngày nay, một lý do mà hội thánh ở trong tình trạng mà nó hiện có, là bởi vì có rất nhiều tiếng nói, rất nhiều tiếng nói khác thu hút hội thánh ra khỏi Tiếng của Đức Chúa Trời, cho đến nỗi rất đáng nghi ngờ rằng nhiều người sẽ nghe Tiếng của Đức Chúa Trời mặc dù Nó đã được phán ngay giữa họ. Có lẽ họ thậm chí không hiểu Nó, bởi vì Nó sẽ là một điều xa lạ với họ. Chính họ đã tập trung quá nhiều vào những tiếng nói của thời cuộc!

27 Và nếu chúng ta chú ý, trong phần đọc lời Kinh Thánh của mình, rằng Tiếng của Đức Chúa Trời đã trở nên xa lạ với họ.

28 Và điều đó trở nên lại giống như vậy ngày hôm nay, rằng Tiếng của Đức Chúa Trời...Có rất nhiều tiếng nói khác như vậy. Và thế thì nếu Đức Chúa Trời đã hứa Ngài sẽ ban cho chúng ta

Điều đó, và nếu những tiếng nói khác tương phản với Tiếng Đức Chúa Trời, thì nó phải là tiếng nói của kẻ thù nghịch chúng ta, để phá rối chúng ta, để chúng ta sẽ không hiểu Tiếng Đức Chúa Trời khi Nó đã nói.

<sup>29</sup> Và chúng ta chú ý nó là điều gì đó tương tự với Hê-li và với Sa-mu-ên, nhưng Hê-li đã nhận ra ngay lập tức rằng ấy là Đức Chúa Trời. Và điều đó tuyệt nhiên là một—một sự báng bổ vào Hê-li. Bởi vì, Tiếng của Đức Chúa Trời, đang phán với Sa-mu-ên, đã kể với người về những việc làm sai phạm của Hê-li, vì ông đã nuông chiều các con trai mình, và chúng đang lấy tiền bạc và—và thịt từ các cửa lễ dâng. Điều đó là sai trái. Và chúng đang làm những việc xấu, trái nghịch với Lời của Đức Chúa Trời.

<sup>30</sup> Và Sa-mu-ên đã...điều duy nhất mà Sa-mu-ên có thể làm, sẽ nói một cách chính xác. Và người đã hơi miễn cưỡng mà làm vậy, bởi vì điều đó đi ngược lại với chính nơi mà người đã được gửi đến để lớn lên, Hê-li và ở trong đền thờ. Nhưng Hê-li đã bảo, “Hãy nói tiếp.” Thấy không? Và người đã kể với ông chính xác những gì sẽ xảy ra, rằng Sa-mu-ên...hay, “Thời của Hê-li như một thầy tế lễ, đã xong,” bởi vì Đức Chúa Trời đã phán, và Đức Chúa Trời đang ban Sứ điệp của Ngài qua tiên tri Sa-mu-ên. Sinh ra rất kỳ lạ, được dâng cho Chúa từ thuở ấu thơ. Đức Chúa Trời đã phán với Sa-mu-ên, như một đứa trẻ, và đã chuẩn bị cho Sa-mu-ên một công việc đặt ở phía trước. Và thì giờ của Hê-li sắp hết.

<sup>31</sup> Ngày nay có rất nhiều tiếng nói trên trái đất, mà nhất định nó là một điều rõ ràng, bởi vì nó làm át đi Tiếng phán của Đấng Siêu Nhiên. Có rất nhiều tiếng nói thuộc về tri thức, những tiếng nói quan trọng của những kẻ mạnh là người có tri thức, mà, trong những điều kiện tri thức của họ, thậm chí làm rung chuyển các quốc gia. Họ không chỉ là những người một sớm một chiều, mà họ còn làm rung động các nước, mang những tổ chức lớn lại với nhau, những chiến dịch lớn, đầy hoa. Và một nhân vật sẽ làm rối rắm một chút. Thế là đủ để làm cho họ lẫn lộn, về cách mà những điều này tiếp diễn và thịnh vượng. Và đó là những tiếng nói mà—mà dấy lên và làm những điều này, và nó khiến cho Tiếng của Đức Chúa Trời bị đặt lại nơi nào đó, Tiếng thật của Đức Chúa Trời.



<sup>32</sup> “Và Tiếng của Đức Chúa Trời,” họ nói, “làm thế nào chúng ta sẽ biết đó là Tiếng của Đức Chúa Trời?” Bởi vì, dành cho ngày nay...Thế thì nó đã ở trong một vị tiên tri được chứng thực. Vậy thì, ngày nay, làm sao chúng ta biết đó là Tiếng của Đức Chúa Trời, bởi vì đó là sự bày tỏ về Lời của đấng tiên tri. Đây là tiên tri của Đức Chúa Trời. Và một Tiếng thật của Đức Chúa Trời chỉ đem lại Đức Chúa Trời Siêu Nhiên, chân thật, sống động đó, với Lời Siêu nhiên của Ngài, với sự bày tỏ Siêu nhiên của Lời Thật. Rồi chúng ta biết rằng Nó là Tiếng của Đức Chúa Trời. Bởi vì, và Siêu Nhiên ấy-...Có rất nhiều điều khác trong những lãnh vực khác, mà hầu như chỉ làm cho Tiếng ấy bị át hẳn đi. Nhưng, nhớ rằng, Nó sẽ sáng lấp lánh, Nó sẽ vang ra! Nó sẽ làm điều đó.

<sup>33</sup> Bây giờ, ngày nay có một tiếng nói trong giới chính trị. Đó là một tiếng nói lớn. Và dân sự, tuyệt đối, trong thời đại chính trị quan trọng này, họ sẽ...Nó bị pha trộn tất cả trong những giáo hội của họ và mọi thứ. Và nhiều lần, chúng ta vừa mới thấy gần đây, mà tiếng nói của chính trị thực sự mạnh hơn Tiếng của Đức Chúa Trời trong các nhà thờ, nếu không thì người dân Mỹ sẽ không bao giờ làm những gì họ vừa mới làm. Thấy không? Họ hẳn đã không bao giờ làm điều đó. Nếu Tiếng của Đức Chúa Trời đã cứ được sống động trong hội thánh, họ đã không phạm những lỗi lầm ấy. Nhưng tiếng nói của chính trị thì quá mạnh bạo trong thế gian ngày nay nhiều hơn so với Tiếng Đức Chúa Trời, cho đến nỗi dân sự đã bán quyền thừa kế Cơ-đốc của họ cho một quyền lực chính trị, và giáo dục hỗn độn, được nhiều người ưa thích. Thật là xấu hổ để thấy điều đó. Chính điều mà đất nước chúng ta đã được làm, những gì đã tiếp tục làm, người dân đã quay ngay lại và—và bỏ phiếu trong sự kiện mà chúng ta đã bỏ đi ở đất nước khác. Và—và Plymouth Rock, và *Mayflower* và họ, đến khắp nơi đây và—và đã thiết lập nền kinh tế lớn này chúng ta có. Là chính điều mà chúng ta đã chiến đấu rất gian khổ để thoát ra, chúng ta lại đã đặt chính mình trở lại ngay trong các ổ gà của nó, bởi vì rằng Kinh Thánh nói rõ nó sẽ xảy ra cách đó.

<sup>34</sup> Và hệ thống của Hê-li: một thầy tế lễ thay vì một vị tiên tri. Vị tiên tri là Lời. Và thầy tế lễ là giáo hội.

35 Và nó phải ở trong một chỗ như thế cho đến khi nó bắt đầu quá nổi lộng đến nỗi Lời xa lạ với dân sự. Họ không hiểu được Nó. Thế thì anh em có thể nói Nó, và họ không hiểu Nó, bởi vì họ không được huấn luyện với Nó. Phao-lô đã nói, “Lại nếu kèn trời tiếng lộn xộn, thì ai sẽ biết để sửa soạn mà ra trận?”

36 Dân sự được huấn luyện bằng một—một—một tiếng nói giáo hội, một tiếng kèn giáo hội, “Chúng tôi đã có được nhiều người trong trường Chúa nhật nhiều hơn các nơi còn lại đã có.” Điều đó không có nghĩa gì cả. “Chúng tôi đã được thêm nhiều trong giáo phái chúng tôi hơn các nơi khác. Chúng tôi lớn nhất trong số những giáo phái.” Đấy, đó là loại tiếng nói mà dân sự được dạy dỗ. Trong đường phố, họ đi ra để kiếm nhiều người và đưa họ vào. Hàng vạn lần ngàn trong chiến dịch lớn, mang họ vào. Họ đã quan tâm về điều gì? “Chúng tôi đã có được nhà thờ lớn nhất. Chúng tôi đã có hội chúng lớn nhất. Chúng tôi đã có trường Chúa nhật có số học viên cao nhất. Chúng tôi có viên thị trưởng của thành phố đến với nhà thờ chúng tôi.” Điều đó có thể là tốt hết, nhưng nếu cũng giáo hội ấy không được dạy dỗ với Tiếng của Đức Chúa Trời, Tiếng Kèn Phúc Âm, thì nó có ích gì không?

37 Và khi một vấn đề nổi lên đúng như đã nổi lên giữa chính quyền chúng ta, điều gì đã xảy ra? Giáo hội đã không biết Tiếng Kèn, và họ không biết gì để làm. Lời hứa quý báu về sự thịnh vượng, một người khổng lồ trí thức đi vào, và họ đã đi qua ngay chính điều mà Kinh Thánh đã nói trước, và mang điều đó vào. Đấy, một tiếng nói chính trị! Và nó chứng minh rằng nó đã có quyền cao hơn Tiếng nói tôn giáo, hoặc là họ đã không bao giờ làm xong những gì họ đã làm, Tiếng nói Phúc Âm. Bởi vì chúng ta được hứa hẹn về rất nhiều thứ, chúng ta được hứa hẹn sự phồn vinh, và không nghi ngờ ngoài những gì chúng ta sẽ có được điều đó.

38 Nhưng, điều ấy vẫn, không có nghĩa gì đối với một người tin. Lật qua trong Sách Hê-bơ-rơ, ở chương thứ 11, lắng nghe Thánh Phao-lô đó nói, họ thế nào, trong thời đó, “Đi lang thang mặc những bộ da cừu và da dê, túng thiếu, không chỗ ở, không thể vào thành phố.”

39 Tôi đã đọc trong Giáo hội nghị Nicaea, khi những vấn đề quan trọng nêu lên tại Nicaea, Rô-ma, ba trăm năm sau sự chết của Đấng Christ, trong Giáo hội nghị Nicaea lớn, khi hội thánh lớn đã bênh vực những gì là đúng, họ đã muốn có Kinh Thánh. Và những người trở lại đạo thuộc giáo hội Rô-ma đầu tiên của Rô-ma đã tiêm vào những giáo điều, để nói, chẳng hạn, như chúng ta có lễ Giáng sinh.

40 Lễ Giáng sinh, Đấng Christ không được sinh vào ngày hai mươi lăm của—của tháng Mười Hai đối với tôi. Ồ, những ngọn đồi xứ Giu-đa đầy tuyết, và Ngài...Điều đó trái ngược với tất cả những lời tiên tri khác của Kinh Thánh. Ngài đã được sinh vào mùa xuân, như tất cả những con chiên được sinh ra. Tại sao Ngài đã sinh ra trong chuồng chiên thay vì trong một ngôi nhà? Ngài là một Chiên Con. Tại sao Ngài đã không chạy ngay đến bàn thờ hoặc đến bàn thờ của Ngài là nơi Ngài đã chịu đóng đinh vào, thập tự giá? Ngài đã bị dẫn đến thập tự giá. Quý vị dẫn chiên đến hàng làm thịt. Ngài là một Chiên Con. Thế thì Ngài được sinh ra khi những chiên con được sinh ra.

41 Nhưng, quý vị thấy, để làm thế, họ đã có ngày sinh của thần mặt trời, mà, trên hệ mặt trời, mặt—mặt trời trong năm ngày từ tháng Mười Hai ngày thứ hai mươi đến hai mươi lăm tháng Mười Hai, khó mà có một sự di chuyển nào cả, của mặt trời. Nó—nó thay đổi một ít mỗi ngày, trở nên dài hơn và dài hơn và dài hơn cho đến lúc nó đạt đến ngày dài nhất của nó vào tháng Bảy. Và sau đó, ngày ngắn nhất của nó, vào tháng Mười Hai. Và rồi thời gian ngắn đó của ngày hai mươi lăm, từ hai mươi đến hai mươi lăm, họ đã có gánh xiếc Rô-ma và nghi lễ về ngày sinh của thần mặt trời. Vậy lúc ấy Jupiter, là một thần của người Rô-ma, lúc ấy họ đã tiêm điều đó vào, trong việc tuyên bố, “Chúng ta sẽ lấy ngày sinh của Con Đức Chúa Trời và của thần mặt trời, đặt chung với nhau và nó là một lễ kỷ niệm lớn.” Điều đó mâu thuẫn! Và, ồ, nhiều sự tiêm chích mà họ đã đặt vào đó!

42 Và rồi khi họ những người thật của Đức Chúa Trời muốn ở lại sống trong Lời, như Polycarp, Irenaeus, Martin, những thánh nhân cao quý, ban đầu đó, là những vị đã muốn ở lại sống với Lễ thật...Và khi họ đem qua Giáo hội nghị Nicaea, một số người kia

đã bác bỏ đến nỗi các vị tiên tri xuất hiện từ đồng vắng không có gì ngoài quần quanh người họ một miếng da cừu, để ngồi trong hội đồng ấy. Nhưng họ đã biết Lời Chúa. Song tính đại chúng, mười lăm ngày đẫm máu chính trị ấy, và đã không thềm đếm xỉa đến Nó. Sau đó chúng ta đã có một ngàn năm của thời đại đen tối, đấy.

<sup>43</sup> Nhưng Đức Chúa Trời đã hứa rằng Tiếng Kèn ấy sẽ vang lên một lần nữa. Luôn luôn dân sự lắng nghe Tiếng phán thật của Lời, luôn luôn thử nghiệm những gì quý vị làm bằng Lời.

<sup>44</sup> Tiếng nói của chính giới. Chúng ta ở Châu Mỹ và phần còn lại của thế giới, có một tiếng đang nói inh ỏi hôm nay, và đó là tiếng nói của Hollywood. Nó đã thu hút được thế gian. Để người nào đó xuất hiện ở Hollywood với cái gì đó, các bạn tìm thấy nó khắp cả đất nước. Lúc này, chúng ta để ý rằng họ đã đặt kiểu mẫu cho phụ nữ chúng ta, về áo quần của họ, kiểu tóc của họ. Họ thiết kế trang phục ấy.

<sup>45</sup> Hội thánh nên biết Tiếng Kèn của Đức Chúa Trời về điều đó! Nhưng có quá nhiều sự lộn xộn bởi vì các bạn thấy nhiều người khác làm như vậy, chẳng hạn. Đừng bao giờ tự mình đi theo khuôn mẫu loại ấy, bởi vì nó có thể lụy tàn. Hãy luôn nghe Tiếng Đức Chúa Trời, những gì Ngài phán về điều ấy.

<sup>46</sup> Và thế thì chúng ta chú ý, ở Hollywood, họ đã làm nổi lên những sự việc. Và cứ để tôi nói chỉ một chút về điều này trước khi chúng ta đi xa hơn. Đã có một—một kẻ xuất hiện cách đây không lâu, đó là một—một người ở Hollywood...Không có gì phản đối con người đó lúc này, anh ta là một người phạm mà Đấng Christ đã chết thay cho, nhưng chỉ tỏ ra cho quý vị thấy. Họ đã chế ra một thứ tầm thường, những đứa trẻ thường, gọi là vũ điệu “hula-hoop,” hula-hoop, hoặc cái gì đó. Và nếu các bạn đã từng chú ý tính cách thô tục và những điều kèm theo đó, những gì, trong những đứa trẻ. Điều đó không đúng.

<sup>47</sup> Bây giờ, Hollywood đây những—những tay súng. Bây giờ, người nào mà biết lịch sử, biết rằng ngược về thời đó, những người là các tay súng giống như—những anh chàng dị biệt, họ không phải là những công dân tốt, họ là những kẻ nổi loạn, họ giống như là Al Capone và Dillinger. Người ta đã có một vở kịch

Hollywood họ gọi, ở trên—trên ti-vi, họ gọi là, “Khói Súng.” Tôi đã nghe trên *Monitor*, hôm nọ, rằng anh chàng đóng vai đó, Arness hay là gì đó, hoặc Arness, hay tôi quên tên anh ta là gì, và anh ta được đề nghị làm...Anh ta đóng vai Matt Dillon là cảnh sát trưởng ở Kansas. Và Matt Dillon đã nhát như thỏ. Anh ta bắn hai mươi tám người phía sau lưng, những người vô tội, đi ra ngoài Thành phố Dodge và chờ đợi trong một lùm cây. Và khi một người đi lần đến, mà người nào đó sẽ gọi anh ta và nói với anh ta rằng có một kẻ xấu nào đó sắp đi qua, rồi ở lại ngoài đó và, khi người ấy tiến vào, anh ta đã bắn người đó xuyên qua lưng. Vậy thì chúng ta nhận thấy anh ta là “gã to con” mà rẻ tiền. Đấy, nó là—nó hoàn toàn là sự đề cao tội lỗi. Nhưng trẻ con của đất nước chúng ta có thể kể với các bạn về Matt Dillon nhiều hơn là chúng ta có thể nói với các bạn về Chúa Jêsus Christ. Những—những—những cửa hàng, những cửa hàng mười xu, và gian hàng quần áo, đang treo đầy những—những súng ngắn đồ chơi, với những cái mũ tầm thường mà—mà các bạn có thể mua bất cứ ở đâu. Để mang như thế thì được, nhưng tôi—tôi chỉ đang nói với các bạn, các bạn thấy đó. Thế thì họ—họ, thế giới thương mại, nhặt thứ ấy lên và làm ra hàng triệu đô-la từ nó.

<sup>48</sup> Chúng ta có những gì mà chúng ta gọi là “Ngày Thánh Patrick,” chúng ta có cái mà chúng ta gọi là “những ngày lễ tôn giáo” này. Và giới thương mại đã nhặt nó lên, và họ làm ra hàng triệu đô-la. “Ngày của Mẹ,” những bó hoa. Ô, mỗi ngày nên là ngày danh dự dành cho người mẹ. Bà già cả, ở xa cách nơi nào đó, hãy đi gặp bà. Điều đó sẽ đáng giá hơn tất cả bông hoa các bạn đã có thể gửi đến bà, hoặc bất cứ thứ gì khác. Đấy, nhưng họ lấy điều đó. Đó là một tiếng, và—và chúng ta hòa ngay vào với nó. Nó thật sự không đúng. Nhưng các bạn sẽ làm gì? Đấy, chúng ta—chúng ta chỉ...

<sup>49</sup> Tôi đang cố gắng đi đến một quan điểm ở đây để nói với các bạn điều gì đó, những gì tôi—tôi tin. Tiếng thì hiếm hoi, Tiếng của Đức Chúa Trời.

<sup>50</sup> Bây giờ, chúng ta nhận thấy rằng họ tiến nhanh tốc độ. Và anh em có bao giờ để ý không? Những cậu thiếu niên của chúng ta đã trở thành “Ricky” và “Elvis.” Anh em đã đặt tên cho một

đưa con như thế, mau đổi ngay, gọi nó là số “một” hoặc “hai,” hoặc cái gì đó. Đừng, điều đó kinh khủng...Anh em nói, “Cái tên có ý nghĩa gì quan trọng đâu?” Ồ, chắc chắn, nó có ý nghĩa gì đó. Tên của các bạn nói lên tính cách đời sống các bạn. “Này, Anh Branham, anh nói về khoa tướng số.” Không, tôi thì không! Tôi tin vào CHÚA PHÁN NHƯ VẬY! Lý do là điều đó khi Gia-cốp, ông đã sống với tên của ông, như—như kẻ lừa đảo, người chiếm chỗ, Gia-cốp. Và khi Đức Chúa Trời thay đổi ông, Ngài đã đổi tên ông. Đức Chúa Trời đã đổi Sau-lơ thành Phao-lô, Si-môn thành Phi-e-rơ. Chắc chắn, nó có điều gì đó. Còn Ricky và Elvis, và những cái tên như thế, là tên người Mỹ hiện đại mà ném thẳng con cái vào đấy một cách vô ý thức. Hiểu những gì tôi muốn nói chứ?

<sup>51</sup> Bây giờ, tôi hy vọng tôi không...Tốt hơn tôi quay lại và không đi quá xa ở bờ rìa ở đây, (hiểu tôi muốn nói gì không?) mà các bạn sẽ không hiểu. Nhưng tất cả những điều này không được hiểu ngay cả với người bình thường. Họ không nắm bắt nó, bởi vì họ đã có xu hướng. Họ chỉ nghe tất cả thể thôi, những tiếng nói đó.

<sup>52</sup> Đó là tiếng nói của những nhà triết học, chủ nghĩa Cộng sản, hứa hẹn điều gì đó mà họ không thể ở lại. Và tuy nhiên một tỷ lệ phần trăm lớn của dân Mỹ được gói trọn trong chủ nghĩa Cộng sản. Bây giờ, tôi đã từng ở với Cộng sản, những vùng thuộc về Cộng sản, đúng hơn, ở nước Đức, về phía đông Bá Linh. Họ có những tòa nhà đồ sộ phô trương bên ngoài. Các bạn nên đi vào bên trong chúng, chúng thậm chí là không xong. Đó là một nền kinh tế sai lầm, họ đang cố gắng đẩy mạnh nhiều hơn cái gì đó.

<sup>53</sup> Và, ở nước Nga, nơi sản sinh của chủ nghĩa Cộng sản...Nơi mà, nhiều năm trước đây, khi tôi chỉ là một thầy giảng trẻ tuổi, tôi đã nói cách đây ba mươi ba năm, khi Quốc-xã, Phát-xít, và Cộng sản đang nổi dậy, tôi đã nói, “Tôi nói trong Danh Chúa! Họ sẽ cuốn tất cả vào chủ nghĩa Cộng sản.” Nhưng, đã bao giờ các bạn nghĩ, Đức Chúa Trời đã để lại cho chúng ta một đại lộ lớn để thoát ra, nếu chúng ta cứ giữ lấy nó. Chỉ có một phần trăm người Nga là cộng sản, một phần trăm, nhưng họ là phần trăm đang kiểm soát. Một phần trăm của chủ nghĩa Cộng sản...đúng hơn là, một phần trăm của nước Nga là Cộng sản, nhưng họ điều khiển.

54 Và cũng một thể ấy, Hollywood là một địa điểm, nhưng mà họ đang điều khiển.

55 Chừng một phần ba hoặc hai phần ba dân số hiệp chúng quốc Hoa Kỳ đi nhà thờ, và là những thuộc viên giáo hội, nhưng họ kiểm soát trong những giáo phái ấy.

56 Những gì chủ nghĩa Cộng sản cần ở trên đó là Tiếng Đức Chúa Trời dấy lên ở giữa họ, và Điều đó làm cho nó hổ thẹn.

57 Tại Phần Lan, hôm đó khi cậu bé ấy đã từ kẻ chết sống lại, và họ đưa tôi qua ba khu phố, nơi chú bé này đã sống lại, từ kẻ chết; những người lính Cộng sản, người Nga, đang đứng đó với dàn chào người Nga, và những giọt nước mắt chảy xuống trên những gò má của họ. Họ nói, “Chúng tôi muốn tin nhận Đức Chúa Trời mà có thể làm sống lại người đã chết.” Đó là sự lơ đãng của giáo hội Công giáo và giáo hội Luther, và tất cả những giáo phái trong đó, và họ đang lấy tất cả tiền bạc, và đang xây dựng những tổ chức, và không có gì cấp phát cho giáo dân. Họ sống như những người khác. Ở đó có được...

58 Những gì nước Nga cần là một vị tiên tri xuất hiện với Lời Chúa, để có thể—có thể khép những cái miệng đó lại. Lúc đó chín mươi phần trăm ấy sẽ tiếp quản.

59 Những gì nước Mỹ cần là Tiếng của nhà tiên tri Đức Chúa Trời, người mà có thể đứng lên và lên án Hollywood, và lên án những việc này trong Danh của Chúa Jêsus Christ, và Hội thánh Đức Thánh Linh sẽ tiếp quản. Quá nhiều sự lộn lạo, đấy, quá nhiều tiếng nói của sự mâu thuẫn đối địch Nó.

60 Giáo hội, tiếng nói của nó, mỗi giáo hội đều muốn có thêm nhiều thuộc viên. Báp-tít muốn tất cả điều đó, Giám Lý, Trưởng Lão đều muốn cả. Tất cả chúng ta có những điều này. Và Công giáo có vẻ như sẽ nắm giữ tất cả, và họ sẽ nắm lấy. Đó là hoàn toàn là Tiếng Đức Chúa Trời phán ra từ Kinh Thánh này. Chúng sẽ cai trị.

61 Nhưng rốt cuộc Đức Chúa Trời Chí Cao sẽ trị vì. Các Thánh đồ sẽ tiếp quản, một ngày nào đó, Kinh Thánh nói vậy. Họ sẽ tiếp quản.

<sup>62</sup> Rất nhiều tiếng nói kinh khủng như thế! Rồi có tiếng nói của tiên tri giả. Đó là một tiếng nói khủng khiếp, một người mà tự xưng mình là tiên tri. Một tiên tri, dĩ nhiên, là một thầy giảng. Từ ngữ hiện đại “tiên tri” hoàn toàn có nghĩa “một người giảng dưới sự hà hơi.” Đó là một người mà đứng ra và tự xưng mình là tiên tri, và phủ nhận Lời của Đức Chúa Trời, từ chối Lễ thật của Đức Chúa Trời. Có quá nhiều tiếng nói!

<sup>63</sup> Chỉ một vài phút trước đây, có một anh em ngoài đó hướng dẫn gặp tôi chỗ đi vào để lên đây, nhưng tôi...đoán là anh ta lấy làm lạ tại sao tôi đã đi tiếp lên phố và quay lại và đi về. Nếu có anh ở đây, người anh em, tôi đã đang lắng nghe điều gì đó, đó là các bạn da màu của—của chúng ta, người da đen. Họ đã có một đền thờ ở đây, và họ gọi nó là, “Ê-li Mô-ha-mét,” hoặc là gì đó, “Ê-li Mô-ha-mét trẻ.” Đang nổi lên với một tiếng nói, và nói rằng họ là tiếng nói sẽ đem chủng—chủng tộc da màu ra khỏi sự nhiễu nhượng này. Điều đó, các bạn thấy, chính sự việc, tín đồ Hồi giáo của—của—của họ thì ở đây, đền thờ Hồi giáo của họ.Ồ, các bạn thấy không, rằng chính nền tảng của nó, nó thì sai!

<sup>64</sup> Dân da màu, giống y như dân da trắng, dân da nâu, và dân da vàng, không trở về trở lại với đạo Hồi...trở lại với Hồi giáo, nhưng trở lại với Đấng Christ, chính những nguyên tắc mà Kinh Thánh dạy. Hồi giáo thì chống lại Lời. Bây giờ, tôi đã có đặc ân về việc dẫn dắt mười ngàn người đạo Hồi đến với Đấng Christ một lần tại Durban, Nam Phi. Nó không phô bày điều gì ngoài tâm lý. Và tâm lý học là đúng hết chừng nào mà tâm lý học không phủ nhận Lời. Nhưng khi tâm lý học chối bỏ Lời, lúc ấy tâm lý học là sai. Nó đưa ra một âm thanh không rõ ràng. Đó là, mọi điều khác sẽ qua đi ngoài Lời Đức Chúa Trời, Chúa Jêsus đã phán vậy, “Trời đất sẽ qua đi, nhưng Lời Ta sẽ không bao giờ qua đi.” Vì vậy, các bạn thấy chúng ta phải ở lại sống trong Lời, Tiếng phán.

<sup>65</sup> Rất nhiều sự lộn xộn! Nhiều người đứng dậy, họ không biết Lời, và họ nói những điều, mà có lẽ nó nghe rất có lý. Cộng sản là một điều rất có lý, “Mọi người đều như nhau. Không còn có các nhà tư bản nữa, hết thấy họ đều là những người Cộng sản.” Đã bao giờ các bạn dừng lại để nghĩ rằng Cộng sản là, đó là một sự phục hưng giả dối không? Và tất cả điều đó đã theo kiểu mẫu



ở đâu? Sự...Đức Chúa Jêsus phán, “Hai linh sẽ rất gần gũi, đến nỗi nó sẽ lừa dối kẻ đã được Chọn nếu có thể được.” Và mọi thứ ma quỷ đã có được, đó là sự làm hư hỏng những gì Đức Chúa Trời đã tạo dựng. Tội lỗi là—là sự công chính đã bị làm cho hư hỏng. Sự nói dối là Sự thật bị trình bày sai. Ngoại tình là—là, một hành động mà Đức Chúa Trời đã quy định cho chúng ta, đã bị làm hỏng. Tất cả sự vô tín là sự xuyên tạc của niềm tin. Các bạn phải chối bỏ Lẽ thật để giữ lấy sự—sự méo mó. Đấy, hãy loại bỏ những tiếng nói này, kiểm tra chúng bằng Lời và xem thử nó có phải là Lẽ thật không.

<sup>66</sup> Ô, thật chúng ta đã có thể tiếp tục và tiếp tục, về những tiếng nói này của ngày nay, nhưng thì giờ của chúng ta qua đi. Nhưng, rất nhiều tiếng nói đến nỗi người ta không biết làm gì. Cuối cùng người Giám Lý sẽ nghe một thầy giảng Báp-tít, họ sẽ đi qua đó, họ sẽ ở lại đó một lúc và sau đó họ đi đến với người Lutheran. Và trong những tín đồ Ngũ Tuần, họ có những nhóm khác nhau, nhóm này sẽ chạy đến với nhóm kia, và nhóm kia đến với một nhóm khác, rồi thì chạy lui chạy tới. Điều đó cho thấy các bạn không vững vàng. Hãy nghe Tiếng Ngài! Nó đây này, Tiếng ấy, được ghi trên giấy, Tiếng sẽ được xác chứng Nó là Lẽ thật không.

<sup>67</sup> Giới giáo hội không biết làm gì, giới chính trị ở trong sự rối rắm. Mọi thứ dường như ở trong cảnh rối beng. Những anh chàng chạy từ nơi đây, điều gì khác dấy lên, áo khoác nào đó, áo choàng nào đó. Khi tôi ở tại Rô-ma, họ đã có được mười chín cái đỉnh khác nhau chứng thực rằng đã được đóng vào bàn tay Chúa Jêsus; và chỉ có ba, nhưng mà họ đã có được di vật mười chín cái đỉnh khác nhau ấy. Bây giờ, có quan trọng gì đối với người có cái đỉnh? Đấng Christ không bao giờ để lại những cái đỉnh cho chúng ta để tôn thờ, Ngài để lại cho chúng ta Đức Thánh Linh, bởi Lời Ngài! “Những dấu hiệu này sẽ đi theo những người tin, họ sẽ có cái đỉnh chính gốc”? “Họ sẽ có...Những dấu hiệu này sẽ theo những kẻ tin, họ sẽ thuộc về giáo phái mà Ta đã khởi sự chẳng”? Ngài đã không khởi đầu như vậy. Thấy tiếng đó trái ngược như thế nào chẳng?

<sup>68</sup> Nhưng, “Những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này: Nhưn Danh Ta họ sẽ đuổi quỷ.” Đó là Lời. “Họ sẽ nói tiếng mới; bắt rắn, mà sẽ

không hại họ. Nếu họ uống những giống chi độc, sẽ chẳng hại gì. Nếu họ đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ bình phục.” Và các bạn xem những điều này cộng với tất cả phần còn lại của Kinh Thánh đặt với nhau.

<sup>69</sup> Vậy thì, điều ấy thôi sẽ không làm vững chắc nó, không chút nào cả. Đó là chỗ mà những tín đồ Ngũ Tuần chúng ta tiếp tục con đường sai trật. Chẳng phải Chúa Jêsus đã phán, “Nhiều kẻ sẽ đến với Ta trong ngày đó, và nói, ‘Thưa Chúa, chẳng phải tôi đã làm những việc lớn trong Danh Ngài sao? Chẳng phải tôi đã nhưn Danh Ngài mà nói tiên tri sao? Chẳng phải tôi đã làm tất cả thể này nhưn Danh Ngài sao?’” Và Chúa Jêsus phán, “Hãy lui ra khỏi Ta, hỡi kẻ làm gian ác, Ta chẳng biết các ngươi bao giờ.” Anh chị em thấy chứ, các anh em và chị em của tôi, tại sao tôi đang lên án và đang buộc tội dòng dõi này? Anh chị em có thể nói tiếng lạ giống như những con người và những Thiên sứ, anh chị em có thể nhảy múa trong Thánh Linh vòng quanh cả nhà thờ, mà không có gì liên hệ với Nó.

<sup>70</sup> Tôi đã thấy những tín đồ Hồi giáo nhảy vòng quanh như thế. Tôi đã nghe thấy trong túp lều...lều của thầy mo, thấy các phù thủy đứng lên và nói tiếng lạ và thông dịch nó, và kể chính xác điều gì sắp xảy ra, và nó đã xảy ra hết như vậy. Tôi đã thấy ngay cả một cái bút chì đã dựng lên và viết những ngôn ngữ lạ, và chỉ một người ở đó có thể đọc nó, và điều đó thuộc về ma quỷ. Anh chị em không thể đặt nền tảng hướng đến nơi đến Đời đời của mình dựa trên cảm xúc nào đó. Sa-tan có thể giả mạo bất cứ cảm xúc nào. Không phải...Ấy là để biết Đấng Christ, điều gì đó biến đổi trong đời sống anh chị em. Nhìn xem đời sống anh chị em và làm mẫu nó cùng với Lời, và thấy mình ở đâu. Làm bảng kiểm kê, chắc chắn vậy.

<sup>71</sup> Mặc dù tất cả những sự giả mạo này, những tiếng nói giả, những tiên tri giả, tất cả những việc này đang nổi lên, Chúa Jêsus vẫn còn phán, mặc dù tất cả điều này, “Nếu người nào sẵn lòng nghe Tiếng Ta và theo Ta.” Ngài là Lời. Lắng nghe, sự ủy thác của Ngài đến với chúng ta ngày nay, trong tất cả những tiếng nói này. Điều mà, tôi đã nói nó sẽ mất nhiều giờ để đưa ra tất cả những tiếng này. Và nó đang làm rối reng dân sự, nó là một điều đáng

khinh. Và, rốt cuộc, các bạn không có được cơ may thứ hai, các bạn cần phải nhận lấy Nó lúc này. Các bạn có thể không còn cơ may tối nay. Các bạn có thể không còn cơ may ngày mai. Chính là bây giờ! “Khi các người nghe Tiếng Ta, chớ cứng lòng, như những ngày nổi loạn. Nay là thì giờ. Đây là thì giờ có thể đón nhận nếu người nào muốn nghe Tiếng Ta.” Điều đó cho thấy rằng Tiếng của Ngài vẫn còn đó trong giữa mọi sự rối reng. Ngài vẫn còn một Tiếng! Tại sao? Tiếng Ngài sẽ còn đến đời đời. Nó đây này, “Trời đất sẽ qua đi, nhưng Tiếng Ta sẽ không qua đi,” Lời Ngài.

<sup>72</sup> Chúng ta hãy chỉ nói, mất, năm phút nữa, nhanh thôi. Quý vị có thể, quý vị sẽ nán lại lâu, hay vài phút chứ? Bây giờ, tôi sẽ đi nhanh. Chúng ta chỉ đơn cử vài người mà đã nghe Tiếng phán này và đã vâng theo Nó. Cách mà Nó đã khiến họ hành động thế nào, Nó khiến họ làm gì. Bây giờ, tôi sẽ nói qua nhiều về—về lời Kinh Thánh ở đây, chỉ trong trật tự để đến ngay với quý vị: cách mà Nó đã biến đổi đời sống của họ và tất cả những gì thuộc về họ thế nào; họ trở nên lập dị thế nào, chúng ta gọi là một “kẻ lập dị.” Mỗi người mà đã từng tin Đức Chúa Trời, đều bị coi như một kẻ lập dị. Bởi vì, nếu bạn ở trong khuynh hướng thuộc về thế gian, có điều gì đó sai trật với bạn. Để là một Cơ-đốc nhân bạn phải là một kẻ lập dị. “Vi hết thấy người sống nhân đức trong Chúa Cứu Thế Jêsus sẽ chịu sự bắt bớ của thế gian. Ngài đã ở trong thế gian, và thế gian đã được tạo nên bởi Ngài, và thế gian đã không biết Ngài.” Bây giờ nhanh lên, lắng nghe kỹ khi chúng ta kết thúc.

<sup>73</sup> A-đam đã nghe Tiếng Ngài, trong buổi chiều mát mẻ, và đã có sự tương giao với Ngài. Tại đó không có sự định tội với A-đam. Ông đã nghe Tiếng của Đức Chúa Trời, và ông thưa rằng, “Lạy Cha, bây giờ con nằm xuống ngủ.” Và ông đã nằm xuống, và Ê-va trên cánh tay ông, sư tử, cọp, và những con thú hoang đã nằm ngay chung quanh ông, không có sự tổn hại, không có tình trạng đau ốm, không có sự ngạc nhiên nếu ông sẽ tỉnh dậy vào buổi sáng, họ sẽ tỉnh thức. A-đam đã nghe Tiếng Ngài trong đường lối mà ông cần phải nghe Nó.

<sup>74</sup> Nhưng một hôm ông đã nghe tiếng của vợ ông. Tốt hơn là tôi để mặc điều ấy một lúc. Nhưng ông đã lắng nghe tiếng nói sai

quấy, tuy nhiên nó là vợ ông, mối dây thắt chặt nhất ông đã có trên đất. Tại sao ông đã không, như Gióp, “Người nói như một người đàn bà ngu muội”? Nếu thế, ắt hẳn hết thầy loài người sẽ được sống thay vì đang chết. Nó đã biến đổi tiến trình của nhân loại và thời gian. Nhưng ông đã nghe Tiếng Đức Chúa Trời, ông đã có sự tương giao với Nó, nhưng khi ông quay lại...Làm thế nào ông biết rằng vợ của ông đã sai? Hãy nhớ, điều đó thì thú vị.

<sup>75</sup> Ngày nay chúng ta nghĩ rằng sự tổ chức, giáo hội của chúng ta, chúng ta nghĩ rằng sự thịnh vượng của chúng ta ngày nay là Đức Chúa Trời đang mỉm cười trên chúng ta. Điều đó có vẻ tốt. Nó có vẻ tốt đẹp khi Mi-chê đã đứng nơi đó trước mặt bốn trăm tiên tri, và cả xứ thuộc về họ, và dân Phi-li-tin ở trên đó, hoặc, dân Sy-ri, điều đó trông có vẻ tốt đẹp. Những tiên tri này đang nói, “Hãy đi ra nơi đó, chỗ ấy thuộc về chúng ta. Hãy chiếm lấy nó!” Nhưng nó không phải là Tiếng của Đức Chúa Trời. Và Mi-chê đã quay lại và nguyên rửa tiếng đó. Và làm sao ông ấy đã biết để làm thế? Bởi vì sự hiện thấy của ông chính xác với Lời. Đó là cách duy nhất để tin cậy nó và thấy nó hôm nay, nó phải là dựa trên Lời.

<sup>76</sup> Rồi quý vị để ý không? Sau khi A-đam nghe một tiếng nói khác bên cạnh Tiếng Đức Chúa Trời, tiếng người vợ của chính ông...Và giáo hội đang lắng nghe tiếng nói thuộc về tổ chức của nó, tiêm vào họ những tín điều thay vì Lời, để họ sống theo bất cứ lối nào họ muốn. Chừng nào họ còn đi nhà thờ và là thành viên của giáo hội nào đó, thì điều đó đủ rồi. Sự kết nối chặt chẽ nhất mà tín hữu có trên đất, với họ, là nhà thờ. Nhưng người tin, người tin thật, thì sự liên kết gần nhất là Đức Thánh Linh, là Lời của Đức Chúa Trời.

<sup>77</sup> Vì vậy quý vị thấy rằng A-đam đã nhận ra tình trạng của ông, và ông nghe Tiếng của Đức Chúa Trời đang gọi ông một lần nữa, và ông đã che thân trong những chiếc lá vả lúc ấy. Nhưng đó là Tiếng của sự kết tội, “Tại sao người đã làm điều này?”

<sup>78</sup> Tôi tự hỏi nếu nước Mỹ ngày nay, hoặc thế giới trong sự náo động tín ngưỡng của nó, như nó xảy ra, và người Mỹ đang nuốt, đã nuốt chửng, nó sẽ là một tôn giáo dân tộc chẳng bao lâu. [Băng trống—Bt.]

79 Ai đang ngồi trước tôi? Tôi biết đó là những băng ghi âm và nó sẽ đi khắp thế giới. Chúng ta có những chương trình thu băng, mà mọi Sứ điệp đi vào cả thế giới, mọi nước khác.

80 Nhưng, nếu các bạn nhìn và thấy, các bạn chỉ đang đứng trong những chiếc lá vả. Khi Tiếng thật của Đức Chúa Trời phán ra, họ không biết làm gì về điều đó. Nó đang làm lộn xộn, họ không biết làm gì.

81 Một cách nhanh chóng, Nô-ê đã nghe Tiếng của Đức Chúa Trời. Nó đang chuẩn bị để cứu vớt sự sống của ông, và ông đã đi theo lời chỉ dẫn và ông đã đứng vững.

82 Nếu một người nghe Tiếng...Nào lắng nghe, nắm bắt điều này thật tốt. Đừng đánh rơi. Nếu một người nghe Tiếng của Điều gì đó, và nếu Nó được chứng minh là Tiếng của Đức Chúa Trời, và đúng giờ, và rồi điều đó tiến hành từ người đó, trời và đất sẽ qua đi nhưng Lời ấy không thể qua đi.

83 Nô-ê đã nghe Tiếng ấy, và lên án thế gian. Và người ta đã cười vào mặt ông bởi vì Sứ điệp của—của ông không phù hợp với những thành tựu khoa học của họ, nhưng trời đã mưa và hủy diệt cả thế gian. Thấy không? Tiếng của ông đã phát ra, hạt giống đang nằm nơi đó. Mọi thời đại đã có cùng đường lối đó.

84 Sa-mu-ên, được cảnh báo khi ông nghe Tiếng phán của Đức Chúa Trời, mà ông đã...đi đến để định tội Hê-li, người đã nuôi nấng ông. Người mà đã là một người cha đối với ông đã nuôi ông lớn khôn và đã nuôi dưỡng ông.

85 Thưa các anh em mục sư truyền đạo, còn tôi? Những vị mục sư truyền đạo, nhiều lần, dựa trên nền tảng giáo phái và tín điều của họ, những giấy ủy nhiệm trong túi họ, của chính cha, chính tổ chức đã nuôi dưỡng họ và đã cho họ ăn và dưỡng dục họ và cho họ có một địa vị trong giáo hội, và đưa họ vào trong một hội chúng, anh em phải đánh đổ những gì họ dạy. Hiểu không? Quả là một điều kinh khủng cho tôi tớ thật của Đức Chúa Trời để nghe Tiếng của Đức Chúa Trời và phải đi trở lại với tổ chức mẹ giống như vậy, nói, “Quý vị bị kết tội bởi vì quý vị không tiếp nhận Lời này.” Thật là một điều kinh khủng!

Điều đó thật khó cho Sa-mu-ên. Nhưng ông là một tiên tri, ông phải làm điều đó. Bất kể nó gây thương tổn hay không, ông phải làm điều đó dù thế nào đi nữa.

<sup>86</sup> Môi-se đã nghe Tiếng của Đức Chúa Trời. Ông đã có đầy đủ về thần học. Ông đã biết mọi vấn đề *nắm quyền và không*, nhưng đã thất bại. Ông đã nghe Tiếng của Đức Chúa Trời, Môi-se không hề giống như thế.

<sup>87</sup> Và không người nào giống như thế bao giờ. Các bạn có thể nghe bằng tai mình Tiếng ấy—ấy đang phán, nhưng khi các bạn nghe trong lòng mình, Tiếng đang phán, đấy, thì lúc ấy các bạn đang nghe. Các bạn không thấy bằng mắt của mình. Các bạn nhìn bằng mắt mình, các bạn thấy bằng tấm lòng mình. Các bạn thấy điều gì đó, nói, “Tôi hoàn toàn không thấy nó,” các bạn muốn nói mình không hiểu nó. Bạn không nghe bằng tai mình, bạn nghe bằng tấm lòng bạn. Nhiều lúc đôi tai của bạn nghe Tiếng thật của Đức Chúa Trời, và Nó rơi khỏi bạn như nước đổ đầu vịt. Nhưng khi bạn thật sự nghe, bạn nghe bằng tấm lòng của mình.

<sup>88</sup> Và tất cả hệ thống thần học mà Môi-se đã có, ông đã không nghe thấy Tiếng của Đức Chúa Trời. Nhưng một hôm Đức Chúa Trời đã kêu gọi người chăn chiên tám mươi tuổi này ra một nơi và phán với ông, và ông nắm bắt được Nó. Ngài đã chứng tỏ rằng Ngài là Đức Chúa Trời. Điều trước tiên Ngài đã làm với Môi-se, là chứng thực Lời Ngài, “Ta đang ngự xuống, Ta nhớ điều Ta đã hứa.”

<sup>89</sup> Và đây là những gì Ngài đã hứa cho thời kỳ sau rớt. Ngài đã dấy lên một dân từ những dân Ngoại, và tất cả lời hứa này.

<sup>90</sup> “Đây là điều Ta đã hứa.” Phán rằng, “Hỡi Môi-se, hãy cỡi gậy người.” Nói cách khác, tôn trọng Nó. “Bây giờ hãy ném cây gậy người xuống.” Và một—một cây gậy khô nơi sa mạc đã hóa thành con rắn, và Môi-se bắt nó, và nó biến thành cây gậy lại. Hiểu không? Ông đã biết đó là Đức Chúa Trời, vì Đức Chúa Trời đã phán, Lời Đức Chúa Trời, Lời mà Ngài đã phán, đã nói, “Hãy quăng cái gậy trong tay người xuống.” Đó là Lời Đức Chúa Trời. Đừng cố gắng làm điều tương tự, mà không phải là Lời Đức Chúa Trời đến với quý vị, đó là Lời của Đức Chúa Trời đến với Môi-se. *Đây là Lời Đức Chúa Trời cho quý vị!* “Hãy ném cái gậy xuống.”

Nó đã biến thành một con rắn. Phán rằng, “Vậy thì người sợ nó không? Nhặt nó lên đằng đuôi,” và nó trở lại thành cây gậy. Lời Đức Chúa Trời đến với ông. Ngài đã làm gì? Đức Chúa Trời đã chứng thực Lời Ngài.

91 Tôi đã có một cú điện thoại cách đây một vài tháng, khoảng, đã được, ồ, nó đã được khoảng một năm, hơn một năm trước. Một cô gái ở đầu dây kết nối, với một thầy giảng Báp-tít và một thầy giảng Ngũ Tuần. Cô ấy nói, “Anh Branham, Chúa đã cho tôi làm một nữ tiên tri.”

Nói, “Tốt.”

92 Nói, “Anh biết không, tôi được kể rằng anh đã nói rằng anh—anh đã làm chứng rằng chức vụ của tôi là thuộc về Đức Chúa Trời.”

93 Bây giờ, tôi không thể làm thế, nó trái với Lời. Vì vậy tôi nói, “Thưa cô, điều đó sai. Thậm chí tôi không biết cô.”

94 Và thầy giảng Báp-tít, tôi đã nghe nói về anh ấy, tôi đã nghe nói về thầy giảng Ngũ Tuần ấy. Cô ấy nói, “Ồ, tôi đang có một buổi nhóm đây.” Và nói, “Chúa đang làm những việc lớn.”

95 Tôi nói, “Tôi vui về điều ấy.” Cô ấy nói...Tôi nói, “Ngài đã từng phán với cô điều gì chưa?”

Nói, “Có, tôi đã có được một chương trình lớn trong tay.”

96 Tôi nói, “Tuyệt vời.” Tôi nói, “Vậy thì, chương trình của cô là gì?” Tôi nói, “Chúa đã phán với cô điều gì?”

97 “Ngài phán, ‘Hãy đi đến Phoenix, Arizona, vào một ngày tháng nào đó-nào đó, và rồi Ta sẽ ban cho người Mỏ Vàng Hà Lan đã mất, và người sẽ giữ lấy vàng này mà được tìm thấy ở đó và người sẽ tài trợ những nhà truyền giáo khắp thế giới.’” Trong khi tất cả chúng ta biết rằng Mỏ Vàng Hà Lan đã mất là một huyền thoại. “Ngài đã phán vậy.”

98 Tôi nói, “Được rồi, tôi sẽ nói với cô làm sao để biết được đó là Đức Chúa Trời hay không.” Tôi nói, “Cô có mặt ở đó vào hôm ấy. Và nếu chính cô tìm ra Kho Vàng Hà Lan đã mất, thì ấy là Đức Chúa Trời. Nếu cô không tìm thấy Kho Vàng Hà Lan đã mất, thì hãy ăn năn và đuổi linh nói dối đó ra khỏi cô.” Đó là cách để nhận ra đó có phải là Đức Chúa Trời hay không.

<sup>99</sup> Đức Chúa Trời phán, “Hỡi Môi-se, hãy ném cây gậy xuống, và nó sẽ hóa thành con rắn.” Ông đã làm điều đó. Ngài phán, “Hãy nhặt nó lên và nó sẽ biến lại thành cây gậy.” Ông đã làm điều đó.

<sup>100</sup> Khi Đức Chúa Trời phán hứa về một chức vụ trong những ngày sau rốt này, Ngài sẽ làm nó thật đúng như cách Ngài đã phán Ngài sẽ làm. Thế thì các bạn biết mình đã nghe Tiếng đúng. Các bạn đang lắng nghe Lẽ phải, vì đó là Lời đang được làm cho vững chắc. Hiểu không? Ồ, làm sao... Tôi xin lỗi, tôi... Được rồi.

<sup>101</sup> Môi-se đã hành động khác hẳn. Trông thật là một—một điều buồn cười mà Môi-se đã làm. Vậy thì, luôn luôn khi anh em đang đi theo Tiếng Đức Chúa Trời, anh em là điên dại, đối với thế gian. Ngày hôm sau, thấy Môi-se, với vợ của ông ngồi trên một con lừa, và một con trẻ trên hông bà ấy, hoặc tiếng miền nam là, “con nít” trên hông bà ấy, và họ đấy. Ông già này với chòm râu dài xuống như thế này, và cái đầu hói bóng loáng của ông, một cái gậy trong tay, đang dẫn con lừa nhỏ, đi thẳng hướng đến Ai Cập thật khó khăn hết sức. Người nào đó hỏi, “Môi-se, ông đi đâu thế?”

<sup>102</sup> “Đi xuống Ai Cập, để tiếp quản.” Trở lại nơi ông đã thất bại khi còn trẻ, ông đã thất bại như một nhà quân sự, nhưng ở đây ông đang đi trở lại để tiếp quản. Và ông đã làm điều đó. Tại sao? Ông đã nghe Tiếng Đức Chúa Trời và đã thấy Nó xác thực cho thời của ông; cho những điều đã xảy ra trong thời của ông, ông đã thấy điều đó.

<sup>103</sup> Phao-lô, tự xưng là một người Pha-ri-si, đúng là ông hiểu biết trọn vẹn về thần học như có thể được, nhưng một hôm ông đã nghe Tiếng của Đức Chúa Trời. Ông thấy một Trụ Lửa, và ông biết đó là một điều gì khác biệt. Nó đã thay đổi cuộc đời ông. Cho dù bao nhiêu người Pha-ri-si, bao nhiêu Ga-ma-li-ên hay bất cứ ai khác có thể la lối với Phao-lô, “anh sai rồi, anh sai rồi,” Phao-lô đã nghe thấy Tiếng của Đức Chúa Trời, ông biết Nó là Lẽ thật.

<sup>104</sup> Phi-e-rơ, tin kính hết sức, đang giữ những truyền thống của các trưởng lão, ông sẽ không ăn thịt gì hết. Không, thưa quý vị. Ông sẽ không liên quan gì đến điều đó cả. Ông thật sự đang giữ gìn những truyền thống của các trưởng lão, đúng với Lời. Điều gì đã xảy ra? Một hôm ông đã nghe Tiếng của Đức Chúa Trời,



“Phàm vật chi Ta đã làm cho sạch, thì chớ cầm bằng tầm thường và dơ dáy.” Ông là người đã được biến đổi. Ông đã sẵn sàng để Chúa sai ông đi bất cứ nơi đâu.

<sup>105</sup> Để kết luận, tôi có thể nói điều này. Lần nọ có người đàn ông là một tín hữu. Anh ta chết đã bốn ngày. Anh ta đã ở trong mồ mả, bốc mùi hôi thối, rữa nát, nhưng ông đã nghe Tiếng của Đức Chúa Trời phán, “Hỡi La-xa-rơ, hãy ra!” Và nếu Điều đó đã đem một người ra sau khi đã chết và thối rữa, thì Nó nên làm điều gì với một hội thánh vẫn còn sự sống bên trong nó? Nó phải làm họ sống lại, trong sự lộn xộn của tất cả những tiếng nói này mà chúng ta đã nói về, tôn giáo, chính trị, Hollywood, tất cả những lời tiên tri giả và những việc đó ra khỏi. Giữa tất cả những điều đó, Tiếng thật của Đức Chúa Trời sẽ gọi một người, đã chết trong tội lỗi và những sự vi phạm, đến với sự sống lại. Nó nên khiến một giáo hội đã sa ngã và gọi nó đến với sự sống trở lại. Chắc chắn vậy!

<sup>106</sup> Hãy nhớ, để kết luận, tôi sẽ nói điều này, và rồi tôi sẽ kết thúc. Chúa Jêsus đã phán, “Thì giờ sẽ đến, khi tất cả những kẻ ở trong mồ mả sẽ nghe Tiếng của Đức Chúa Trời.” Và các bạn sẽ nghe Nó. Cho dù các bạn ở trong tình trạng gì, các bạn sẽ nghe Nó dù thế nào đi nữa. Và một số họ ra khỏi mồ mả, sẽ đến với sự phán xét. Họ nghe Tiếng, nhưng Nó đang lên án. Và nếu quý vị nghe Tiếng ấy hôm nay, “Ngày nay, sau một thời gian dài như vậy, khi các người nghe Tiếng Ta, chớ cứng lòng, như lúc các người nổi loạn.” Và nếu quý vị, là những người Ngũ Tuần đang tự tách nhóm theo các tín điều một lần nữa, trong đời thường, “có hình thức tin kính nhưng chối bỏ Quyền phép của sự tin kính đó,” trước khi quý vị phải sống lại để chịu định tội, bởi vì Tiếng của Đức Chúa Trời mà phán với các bạn bây giờ qua Lời sẽ định tội các bạn vào ngày đó.

<sup>107</sup> Nếu bạn chỉ là người tin hâm hâm, Tiếng của Đức Chúa Trời kêu lên trong lòng bạn sáng nay, “Người là một kẻ tin hâm hâm,” tốt hơn bạn nên ăn năn!

<sup>108</sup> Quý vị là các ông, các bà, các cô cậu, mà không đang sống cho Đấng Christ, và Tiếng của Đức Chúa Trời phán với quý vị qua Lời Ngài và nói “hãy ngừng làm việc đó,” tốt hơn quý vị làm điều ấy.

Bởi vì có một ngày các bạn lại sẽ nghe Nó, và Nó sẽ định tội các bạn. Các bạn không thể phủ nhận Nó, Nó đang nói với các bạn bây giờ. Và, nên nhớ, nó được ghi âm lại.

<sup>109</sup> Và những ai làm đúng và nghe Tiếng Ngài, sẽ sống lại để được xưng công bình, đến sự Vinh hiển, đến Thiên đàng.

<sup>110</sup> Vậy lúc nào đó quý vị sẽ nghe thấy Tiếng của Đức Chúa Trời. Có lẽ là sáng nay Tiếng ấy phán trong lòng các bạn yếu ớt, để các bạn nên quay lại từ lối các bạn đang đi, hãy quay về với Đức Chúa Trời. Giờ này, nhớ rằng, họ sẽ ghi lại Tiếng ấy mà đang phán với tấm lòng các bạn, trên Thiên đàng. Và ngày nào đó khi Chúa Jêsus gọi, và hết thầy kẻ ở trong mờ mả, tất cả, đúng và sai, sẽ sống lại. Và lúc ấy chính Tiếng này sẽ thì thầm thẳng với các bạn, “Tại Phoenix, Arizona, vào một sáng Chúa nhật *nào đó*, khi mục sư đã giữ các người rất lâu, nói về Tiếng, Ta đã phán với các người; đã nói với phụ nữ các người hãy để tóc mọc dài ra, bỏ lối ăn mặc đồi bại; đã bảo đàn ông các người bỏ việc nói dối, hút thuốc; phán với những thầy giảng các người quay lại với Lời của Đức Chúa Trời.” Hiểu những gì tôi muốn nói chứ? Đúng thế.

Tiếng phán ấy vẫn còn nói, “Điều đó có thể đúng.”

<sup>111</sup> Nếu tôi phải đến như Ni-cô-đem, tôi vẫn cố gắng để được đến nơi đó. Tôi đến với Ngài, và đi ra trong một chỗ hoang vắng nào đó, và nói, “Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, con đây, xin biến đổi con giờ này. Xin nắn con theo hình dáng Ngài.” Đến lại với Lời. Nơi nào đó các bạn thấy mình đang lìa bỏ Lời, trở lại ngay với điều đó, bởi vì một chuỗi mắt xích thì chỗ bền chắc nhất của nó ở nơi mắt xích yếu nhất của nó. Và bất cứ ở đâu trong đời sống mà các bạn bỏ lại điều răn của Đức Chúa Trời, để phục vụ một truyền thống, đó là nơi mà dây chuyền của bạn sẽ đứt cho dù bạn vững chắc thế nào ở những điểm khác. Hãy nắm chắc bàn tay không đổi thay của Đức Chúa Trời.

<sup>112</sup> Chúng ta hãy cầu nguyện. Hôm nay, sau một thì giờ rất dài, lạy Chúa, Ngài đã phán rằng Ngài sẽ phán, Ngài sẽ ghi luật pháp của Ngài lên trên những tấm bia lòng. Con không biết những gì đứng phía trước con. Điều duy nhất con biết để làm là nắm lấy Lời Ngài và gieo rắc Nó ra, chắc chắn Nó sẽ lọt vào bên dưới vài hòn đá nơi nào đó. Con nguyện xin, Chúa ôi, rằng Ngài sẽ phán

với từng người trẻ tuổi, mỗi người trung niên, lão niên, bất kể có thể là gì. Xin phán với lòng con, lạy Chúa. Xin phán với tấm lòng các vị mục sư truyền đạo này. Xin phán với tấm lòng hội chúng.

113 Chúng con cầu xin, Cha ôi, để hôm nay chúng con sẽ nghe Tiếng của Cha. Và chúng con biết, như nó đã có trong thời Sa-mu-ên, một khả tượng công khai là một điều hiếm hoi, và nó đã làm dân sự giật mình. Ngày nay cũng vậy. Chúng con có những giấc mơ và những kẻ nằm mơ, chúng con có những người phát ngôn và những người thông giải, nhưng một khả tượng mở ra xuất hiện với Lời của Chúa, và đã chỉnh sửa...Chúng con cầu nguyện, lạy Cha trên Trời, để Tiếng ấy mà đã là tiếng kêu trong đồng vắng, “Hãy dọn đường cho Chúa,” để chúng con tin Đức Thánh Linh ban cho Tiếng ấy lần nữa ngày nay, “Hãy sửa soạn cho sự Đến của Chúa!” Và Nó kỳ cục làm sao, bởi vì có rất nhiều tiếng nói khác làm tắt Nó và loại trừ Nó, nhưng Nó dịu êm trong tai những người mà nghe Nó. Con cầu xin để Đức Thánh Linh giờ này sẽ làm việc trong lòng hết thảy chúng con.

114 Và trong lúc chúng ta cúi đầu, tôi tin chúng ta cũng cúi cả lòng mình: Nếu quý vị biết có chỗ nào mình đã bất tuân trong đời sống mình, biết lời Kinh Thánh nào đó, mà quý vị biết ấy là sự dạy dỗ Kinh Thánh mà quý vị đã không hiệp tác với, bởi vì điều gì đó, tiếng Hollywood đã khiến các bạn làm một điều khác. Chỗ nào đó mà quý vị mục sư truyền đạo đã thấy một chỗ trong Kinh Thánh, mà thực sự là Lẽ thật, nhưng quý vị biết là tổ chức của mình sẽ cho mình về vườn nếu mình giảng dạy Điều đó, và quý vị biết điều đó tuyệt đối là Lẽ thật. Với các bạn là những ai làm việc sai trái, sống đời sống sai trật. Quý vị những người cha và những người mẹ không cố gắng chỉnh sửa con cái quý vị, không cố gắng nuôi nấng chúng. Có lẽ quý vị cố gắng hết sức, và chúng đang đi thẳng vào thế gian dù sao đi nữa, nhưng quý vị đang làm gương trước chúng. Và nếu quý vị không đang làm điều đó, Tiếng của Đức Chúa Trời đang phán với quý vị, “Đừng làm thế.”

115 Và bây giờ với mọi mái đầu cúi xuống và mọi mắt nhắm lại, và cầu xin Đức Chúa Trời trên Thiên đàng nhìn xuống vào trong những tấm lòng của người đang khao khát và nhận thấy chỗ sai

trái ở họ. Và với bàn tay đưa lên với Đức Chúa Trời, thưa rằng, “Lạy Chúa, con thật lòng mong ước Tiếng của Ngài để lấy ra tất cả sự vô tín, và mọi điều mà không giống như Ngài, và làm cho con điều gì Ngài muốn con làm.” Mời các bạn đưa tay lên, trong lúc các bạn...? Xin Chúa ban phước. Đức Chúa Trời ban phước cho các bạn.

<sup>116</sup> Thế thì Kinh Thánh đã nói, Chúa Jêsus đã phán, và mặc dù có tất cả những tiếng nói khác, “Còn nếu như người nghe Tiếng Ta.” Hãy đi theo Ngài, các bạn sẽ có được điều mình ao ước.

<sup>117</sup> Lạy Chúa, thì giờ đang hết. Nhưng Kinh Thánh nói rằng, “Nhiều người tin, đã chịu phép báp-têm.” Con cầu xin, Cha trên Trời, mỗi một người trong họ đã đưa tay của mình trong sự tuyên xưng thật, rằng Lời của Đức Chúa Trời mà họ đã đọc, và đã thấy rằng họ sai. Con không hề nhìn thấy một nửa về họ. Nó không phải để cho con nhìn, chính là để cho Ngài nhìn, Chúa ôi. Ngài biết động cơ và mục đích đằng sau bàn tay mà đưa lên. Để họ, từ chính giờ phút này, mục đích trong lòng của họ, “Từ hôm nay, từ nay về sau, con sẽ giữ lấy Lời của Đức Chúa Trời và Tiếng của Đức Chúa Trời, và đi theo bất kể giá nào.” Và ghi vào tâm trí họ, như họ sẽ, bài thơ ca, “Chúa Jêsus phải vác thập tự một mình, còn cả thế gian đi thoải mái ư? Không, có một thập tự giá cho mỗi người; có một thập tự giá dành cho tôi. Và thánh giá này tôi sẽ mang, cho tới lúc cái chết sẽ buông tha tôi.” Thế thì khi Tiếng của Đức Chúa Trời phán, “Con sẽ đi ra trong sự công nghĩa Ngài, vì con đã đi theo Tiếng Ngài, Tiếng của Lời Ngài.” Con giao phó họ cho Ngài giờ này, Chúa ôi, nhưn Danh Chúa Jêsus Christ.

<sup>118</sup> Bây giờ trong lúc chúng ta cúi đầu, các bạn tuyên xưng và hứa nguyện. Tôi ngạc nhiên về một cậu bé đang ngồi đây, lắc lư cái đầu. Và có một Tiếng phán cho hội thánh, “Ta là Chúa Đấng chữa lành mọi bệnh tật các người.” Đó là Tiếng phán trong hội thánh. Và tất cả các bạn mà cần sự chữa lành, và các bạn đang sống một đời sống dâng hiến với mọi Lời của Đức Chúa Trời mà các bạn biết thế nào là đúng, và các bạn có một nhu cầu về sự chữa lành, tôi muốn các bạn cứ đưa tay lên. Giờ bàn tay các bạn lên, “Lạy Chúa, con có nhu cầu về sự chữa lành.” Được rồi.

119 Vậy thì, giữ Tiếng ấy trong lòng các bạn, “Ta là Chúa đấng chữa lành mọi bệnh tật các người.” Hãy nhớ, khi Lời đã được phán, Nó phải ứng nghiệm. Chúa Jêsus phán, Mác 11:22, “Nếu các người nói với núi này, ‘Hãy dời đi,’ và không nghi ngờ trong lòng mình, nhưng tin rằng điều các người nói sẽ ứng nghiệm, các người có thể có những gì các người đã nói.”


120 Bây giờ, mỗi người theo cách riêng của chúng ta lúc này, cúi đầu, xưng nhận, “Lạy Chúa, con tin Lời Ngài. Con nghe thấy Tiếng Ngài phán bảo con rằng Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Tôi sẽ bước xuống và đặt tay trên đứa trẻ này, bởi vì nó quá nhỏ để biết về tất cả điều đó là thế nào, cậu bé đáng yêu quý, khoảng cỡ tuổi bé Joseph của tôi. Và tôi muốn tất cả các bạn hãy cầu nguyện, cầu nguyện, “Lạy Chúa, con nghe Tiếng Ngài. Con tin.”

121 Kính lạy Cha trên Trời, chúng con đang dâng hội chúng này cho Chúa để chữa lành thân thể họ. Và, Chúa ôi, một đứa trẻ đáng thương ngồi đây, nó đang thu hút sự chú ý của con suốt cả Sứ điệp, thấy một phụ huynh ngồi đó đang cầm tay đứa nhỏ. Qua y học, không có hy vọng gì cho đứa bé. Có Tiếng của Đức Chúa Trời lướt qua tất cả mọi điều. Và khi hội thánh đã hiệp chung thực hành mọi điều răn mà con biết làm thế nào, điều còn lại tùy thuộc vào Ngài, Cha ôi. Con đang bước xuống và đặt tay trên đứa trẻ ấy.

122 Lạy Đức Chúa Trời là Cha, trong Danh Chúa Jêsus Christ, con định tội điều này. Xin để quyền năng Đức Chúa Trời, sự chữa lành của Đức Chúa Trời...Xin cho có một điều khác như thế trong nó trong năm phút kế tiếp...?...xin cho hết thủy họ...?...vì sự vinh hiển Ngài.

123 Lạy Cha trên Trời, Ngài đã ban cho lời hứa. Con chỉ biết thế thôi, Ngài đã ban cho lời hứa. Nó đã được thực hiện, như nó đã được phán, “Nếu các người nói với núi này,” và con đang nói với mọi ma quỷ của sự đau ốm hoặc bệnh tật đang đeo đẳng cử tọa này, đang trói buộc những người này, mọi linh vô tín, con đang nói rằng, “Hãy ra khỏi dân sự, trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ!” Giờ này, chúng con biết điều đó đã được chép, và bây giờ nó đã được tuyên bố, xin cho nó được nên, vì sự tôn cao và

vinh hiển của Đức Chúa Trời. Và con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus Christ.

<sup>124</sup> Bây giờ, các bạn mà có thể tin, và thật sự tin, cho dù điều gì xảy ra, không phải là, hạt giống đã rơi ở đấy. Điều gì đó nhỏ bé bên trong các bạn, Tiếng phán ấy. Cha mẹ của đứa trẻ này, cho dù tình trạng của đứa bé là gì đi nữa, anh chị tin hạt giống của Đức Chúa Trời đã gieo vào lòng mình, rằng cậu bé ấy sẽ được khỏe mạnh chứ? Phần còn lại của anh chị em là cầu nguyện, người nầy cầu thay cho người khác, anh chị em có tin rằng hạt giống của Đức Chúa Trời đã gieo vào lòng mình chẳng, “bệnh tật của tôi đã hết”? Thế thì lời cầu nguyện bằng đức tin đã được cầu thay cho các bạn, triệt hạ đồn lũy ấy. Và nếu Sa-tan thử thách, các bạn trở lại ngay: “Đứng trong nhà thờ Tây Ban Nha đó, sáng Chúa nhật ấy, lời cầu nguyện bằng đức tin đã được cầu thay cho tôi. Và Đức Chúa Trời đã hứa!” Sự cầu nguyện bằng đức tin sẽ cứu người đau và Đức Chúa Trời sẽ đỡ họ dậy. Nó phải ứng nghiệm. Anh chị em tin điều đó không? Hãy nói, “A-men.” Xin Đức Chúa Trời ban phước cho anh chị em. Bây giờ tôi sẽ giao buổi nhóm lại cho Anh Rose, tôi cho là có ở đây, Anh Jewel Rose. 

*TIẾNG CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI TRONG THỜI KỲ SAU RỐT NÀY* VIE63-0120M

(The Voice Of God In This Last Days)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 20 tháng Giêng, năm 1963, tại Hội Thánh Sứ Đồ ở Phoenix, Arizona, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

[www.branham.org](http://www.branham.org)

## Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS  
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.  
[www.branham.org](http://www.branham.org)